

## Kapitel 15

*Klage og delegation*

§ 58. Henlægger ministeren for familie- og forbrugeranliggender sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter ministeren henlægger sine beføjelser vedrørende godkendelse m.v. af isoleret transportmateriel, jf. traktat af 1. september 1970 om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det specielle materiel, der skal bruges til sådan transport (ATP), til en privat institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private institutions afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

Stk. 4. Ministeren kan nedsætte udvalg til at bistå ved administration af særlige områder inden for fødevarerlovgevingen. Ministeren kan fastsætte regler herom. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse udvalgs afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om relevante forbrugerorganisationers adgang til at påklage afgørelser, der er truffet af tilsynsmyndig-

heden som følge af en anmeldelse af en mulig overtrædelse af fødevarerlovgevingen.

§ 59. Ministeren for familie- og forbrugeranliggender kan under større katastrofer, herunder krise eller krig, fastsætte de regler og træffe de bestemmelser, herunder afgørelser, der er nødvendige for at sikre den mest fordelagtige anvendelse af fødevarer, undgå forurening m.v. og sikre befolkningens forsyning med fødevarer. Ministeren kan herunder fastsætte regler eller træffe bestemmelser, herunder afgørelser, om fravigelse af de i loven fastsatte regler.

Stk. 2. Såfremt de i medfør af stk. 1 fastsatte regler eller truffede bestemmelser medfører økonomisk tab for en virksomhed eller for en producent, er staten erstatningspligtig.

Stk. 3. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af ministeren.

## Kapitel 16

*Straffebestemmelser*

§ 60. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at efterkomme de til vedkommede meddelte afgørelser truffet i medfør af § 52, stk. 1, eller § 59, stk. 1,
- 2) undlader at give tilsynsmyndighederne adgang efter § 53,
- 3) undlader at give oplysninger eller yde tilsynsmyndigheden bistand efter § 54, stk. 1, eller
- 4) undlader at udtage prøver efter § 54, stk. 3.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår, der meddeles efter reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen